

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฎกระทรวงควบคุมป้าย "ดาบนี้ไร้คม" จริงหรือ?. ประชาชาติธุรกิจ. (17 - 19 มกราคม 2534).

กฎหมายตราสามดวง. 4 เล่ม พระนคร : องค์การค้าของคุรุสภา, 2506.

กฎหมายโปลิศ 53 ชื่อ ซึ่งจะรักษาหน้าที่ในพระนครและนอกพระนคร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุทรไพศาล, 2532.

กฎหมายลักษณะอาญา รัช. 127. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุทรไพศาล, 2530.

กฎหมายอาญาพิสดาร ในกฎหมายอาญาและแพ่งพาณิชย์พิสดาร. ปริญญาโท พระนคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, 2475.

กอบกุล ราชะนาคร. หลักในการจำกัดเสรีภาพ. วารสารรัฐศาสตร์ปริทัศน์. ลำดับ 7 (มิถุนายน - พฤศจิกายน 2528) : 5 - 19.

กุลพล พลวัน. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ที่มีโทษอาญาในประเทศไทย. วารสารกฎหมาย. 13 (ตุลาคม 2534) : 10 - 26.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. กฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

คณะกรรมการกฤษฎีกา. รายงานประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ครั้งที่ 75, 211/2482 วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2482.

____. รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ครั้งที่ 113/158/2482 วันที่ 25 ตุลาคม 2483.

____. รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ครั้งที่ 464/267/2486 วันที่ 15 กรกฎาคม 2486 - ครั้งที่ 506/423/2486 วันที่ 5 พฤศจิกายน 2486.

คณิต ณ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535

____. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : เนติธรรม, 2528.

จิตติ ตังศวิทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา (ภาค 1 ตอน 1). พระนคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2506.

เทศบาลนครเชียงใหม่. เทศบัญญัติของเทศบาลนครเชียงใหม่ ฉบับรวบรวม พ.ศ. 2534. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : เทศบาลนครเชียงใหม่, 2534.

ธานินทร์ กรัยวิเชียร. การปฏิรูประบบกฎหมาย และการศาลในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยะมหาราช. กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม, 2511.

นพรัตน์ อักษร. ความผิดอันยอมความได้ กับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

นิติศาสตร์ไพศาล, พระยา. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. พิมพ์ครั้งที่ 6. พระนคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ม.ป.ป.

นิติ เอี้ยวศรีวงศ์. กฎหมายที่ไม่บังคับใช้. มติชน (29 พฤศจิกายน 2535) : 8.

ประมวลการตั้งข้อกล่าวหาตามกฎหมายปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สูตรไพศาล,
2534.

ประเสริฐ เมฆมณี. หลักพันทวิทยา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2523.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528. ราชกิจจานุเบกษา
ฉบับพิเศษ 102. (31 สิงหาคม 2528).

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535.

ราชกิจจานุเบกษา. 109 (28 กุมภาพันธ์ 2535) : 28 - 42.

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา. 109 (5 เมษายน 2535)
: 27 - 52)

พิรุฬห์ โตศุกลวรรณ. การลงโทษปรับทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2532.

มหาดไทย, กระทรวง. แผนมหาดไทยฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2539. กรุงเทพ
มหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2534

แมมโมแรนด์ มงชีเออร์ปาดู ลีซีลเลตินแอตไวเซอร์ ทำถวายพระเจ้าลูกยาเธอเสนาบดี
กระทรวงยุติธรรม, 9 ตุลาคม รศ. 125. หอจดหมายเหตุแห่งชาติ, ไมโครฟิล์ม
ร.5 ย. 23.

โยเนโอะ อิชอิ, มาโมรุ ชิบายามา และ อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว. ดรรชนีค้นคำใน
กฎหมายตราสามดวง. 5 เล่ม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์, 2533.

ลัดพลีธรรมประคัลภ์, พระยา. คำอธิบายกฎหมายลักษณะอาชญา ภาค 1. พระนคร :
โรงพิมพ์อักษรนิติ, 2475.

वलันต์ ชีรานุรักษ์, พ.ต.ท. ผู้รวบรวม. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ชีรานุสรณ์, ม.ป.ป.

_____. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ชีรานุสรณ์, ม.ป.ป.

วีรพงษ์ บุญไฉนาส. อาชญากรรมในเขตเมือง. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. (อัดสำเนา)

สมนึก ชัชวาลย์. ค่านิยมและพฤติกรรมการควบคุมทางสังคมของชุมชนที่อยู่ใกล้และห่างไกล
ศูนย์กลางความเจริญ : ศึกษากรณีเมืองหลักเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สถาบัน
วิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ม.ป.ป.

สหชน รัตน์ไพจิตร. ความประสงค์ของการลงโทษอาญา : ศึกษาเฉพาะประเทศไทยสมัยใช้
กฎหมายลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

ลัก กอแสงเรือง, ผู้รวบรวม. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมาย
อาญา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2531.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สาขาวิชานิติศาสตร์. เอกสารสอนชุดวิชากฎหมาย
อาญา 1 ภาคบังคับคดีทั่วไป หน่วยที่ 1 - 7. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

สุนัย มโนชัยอุดม. ระบบกฎหมายอังกฤษ. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, ม.ป.ป.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ. รายงานผลการวิจัยวิวัฒนาการของกฎหมายไทยในรอบ
สองร้อยปี : ภาคกฎหมายสารบัญญัติ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2525.

เสถียร ลายลักษณ์, บุญเรือง นาชื่นพคุณ, บุญธรรม ศิริฤกษ์ และ สำราญ เกตวรรัตน์
 (รวบรวม). ประชุมกฎหมายประจำศก. เล่ม 4, 5, 6, 13, 16. พระนคร :
โรงพิมพ์เดลิเมล์, 2478.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สาม
(พ.ศ. 2515 - พ.ศ. 2519). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสภาพัฒนาการ
 เศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, ม.ป.ป.

_____ . 10 ปี เครื่องชี้ภาวะสังคมและเครื่องชี้ภาวะสังคม 2530. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2532.

หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514.

_____ . กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์, 2531.

อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ และ พรทิพย์ เพ็ชรศิริ. ขอบเขตของกฎหมายอาญา. วารสารนิติศาสตร์.
9 (ฉบับที่ 3 : 2521) : 102 - 119.

อมร จันทรสมบูรณ์. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2527.

อุททิศ แสนโกศิก. วัตถุประสงค์ของการลงโทษ. บทสันติคดี. เล่มที่ 27 ตอน 2
(2513) : 271 - 299.

ภาษาอังกฤษ

Bar, C.L. Von. Von Bar's critique of the theory of criminal law. In
C.L. von Bar and others. A History of continental criminal
law. Translated by T.S. Bell, and others, pp. 533 - 547.
New York, NY : Augustus M. Kelly, 1968.

Cole, G.F. Frankowski, S.J., and Gertz, M.G., eds. Major criminal
justice systems : A comparative survey. 2nd ed. California :
Sage Publications, 1987.

Darby, J.J. Discussion of Petty offenses. The American Journal of
Comparative Law. 20 (Fall 1976) : 768 - 778.

Eser, A. Criminal law reform : Germany. The American Journal of
Comparative Law. 21 (Spring 1973) : 245 - 261.

Ferguson, R.W., ed. Concepts of criminal law. Criminal justice
series. St. Paul, MN : West Publishing, 1975.

Friedman, W. Law in a changing society. 2nd ed. London : Steven & Son, 1972.

Gammage, A.Z., and Hemphill, C.F. Basic criminal Law. New York : McGraw - Hill, 1974.

Goldstein, A.S., and Goldstein, J. Crime, law, and society. New York. : The Free Press, 1971.

Goldstein, J., Dershowitz, A.M., and Schwartz, R.D. Criminal law : Theory and process. New York : The Free Press, 1974.

Hall, J. General principles of criminal law. Indianapolis, NY : Bobbs - Merrill, 1960.

Ito, O. The criminal justice system in Japan (3) : The court. Tokyo : UNAFEI, n.d. (Mimeographed).

Japan. Ministry of justice. Criminal justice in Japan. n.p., n. d.

Kadish, S.H. The crisis of overcriminalization. The Annals of the American Academy of Political and Social Sciences. 374 (November 1967) : 157 - 170.

_____. et. al., eds. Encyclopedia of crime and justice. Vol. 2, 4. New York, NY : The Free Press, 1983.

_____, and Paulsen, M.G. Criminal law and its process : Case and materials. 3rd.ed. Boston : Little, Brown and Company, 1975.

Legislative Advisor. Archives concerning the Revised Penal Code :
Tome VII : Note on Petty offences, 26th January 1940. สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ไมโครฟิล์ม AC19/6 1๒.11.

Lüderssen, K. Petty offenses. The American Journal of Comparative Law. 25 (Fall 1976) : 754 - 767.

Masao, T. A copy of speech on the new Penal Code delivered before the
Siam Society, 2nd July 1908. หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ไมโครฟิล์ม ร. 5
ธ.23.

Miller, J. Handbook of Criminal law. 35th reprint. Handbook Series.
St. Paul, MN : West Publishing, 1975.

Milsom, S.F.C. Historical foundations of the Common Law. London :
Butterworths, 1969.

Model Penal Code : official draft and explanatory notes. Philadelphia,
PA : The American Law Institute, 1985.

Model Penal Code : Proposed official draft. Philadelphia, PA : The
American Law Institute, 1954.

Model Penal Code : Tentative draft no.2. Philadelphia, PA : The American Law Institute, 1954.

Mueller, G.O.W., and others., eds., The French Penal Code. New York: New York University, 1976.

Nakashima, Y. The criminal justice system in japan (1) : The police : Tokyo : UNAFEI, n.d. (Mimeographed).

Nishikawa, k. The criminal justice system in Japan (2) : The prosecution. Tokyo : UNSAFEI, n.d. (Mimeographed).

Packer, H.L. The limits of the criminal sanction. Stanford, CA : Stanford University Press, 1968.

Padoux, G. Report on the Proposed Penal Code for the Kingdom of Siam Submitted to His Royal Highness Prince Rajburi Direckrit. Bangkok : The American Pressbyterian Mission Press, 1906.

Perkins, R.M. Perkins on Criminal law. 2nd ed. University Texbook Series. Mineola, NY : The Foundation Press, 1969.

_____, and Boyce, R.N. Criminal law and procedure : Cases and materials. 5th. ed. University casebook series. Mineola, NY. : The Foundation Press, 1977.

- Plucknett, T.F.T. A concise history of the Common Law. 5th ed.
Boston : Little, Brown and Company, 1956.
- Pollock, F. and Maitland, F.W. The history of English law : Before
the time of Edward I Vol 2. 2nd ed. Cambridge : Cambridge
University Press, 1968.
- Public Torts. Haward Law Review. 35 (February 1992) : 462 - 464.
- Report on the Revised Penal Code. n.p., 2489. สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ไมโครฟิล์ม AC. 19 ปอ. 21.
- Schneider, T. The German Code of regulatory offenses. In E.M. Wise
and G.O.W. Mueller (eds.), Studies in comparative criminal
law, pp. 253 - 280. Illinois : Charles C. Thomas, 1975.
- Shikita, M. and Tsuchiya, S., eds. Crime and criminal policy in Japan
from 1926 to 1988 : Analysis and evaluation of the Showa Era.
Tokyo : Japan Criminal Policy Society, 1990.
- Smith, J.C., and Hogan, B. Criminal law. 3rd. ed. London : Butter-
worths, 1973.
- Stuart, D. Canadian criminal law. 2nd. ed. Toronto : The Carswell
Company, 1982.

Suzuki, Y. Some thoughts on decriminalization and depenalization.

In UNAFEI. Resource material series no.14 March 1978,
pp. 24 - 31. Tokyo : UNAFEI, 1978. (Material produced during
the 45th Seminar Course on Increase of Community Involvement).

_____. The role of criminal law in the control of social and
economic offences. In UNAFEI. Report for 1977 and resource
material series no. 15 November 1978, pp. 195 - 203. Tokyo :
UNAFEI, 1978.

United Nations. Crime prevention and the quality of life Tokyo : The
Sixth United Nations Congress on the prevention of crime and
the treatment of offenders, 1980.

_____. Department of Economic and Social Affairs. Report of the
working group of experts on the preparation for section
II of the Fifth United Nations Congress on the Prevention of
Crime and the Treatment of Offenders. In United Nations.
International Review of Criminal Policy No.33 1977, pp. 81 -
83. New York : United Nations, 1977.

Walker, N. Crime and punishment in Britain. Edinburgh : University
Press, 1965.

_____. punishment, danger and stigma. Oxford : Basil Blackwell,
1980.

Williams, G. Textbook of Criminal law. London : Stevens and Sons,
1978.

Wise, E.M., and Meuller, G.O.W., eds. Studies in comparative criminal
laws. Illinois : Criminal Law Education and Research Center,
1975.

Zimring, F.E., and Frase, R.S. The criminal justice system : Materials
an the administration and reform of the criminal law. Boston :
Little, Brown and company, 1980.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

คณะกรรมการวิเสด็จ

รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา

ครั้งที่ 464/267/2486

วันพฤหัสบดีที่ 15 กรกฎาคม 2486

ผู้มาประชุม คือ

1. นายจำรูณ	โปสยานนท์	กรรมการ
2. นายประมุข	สุวรรณสร	กรรมการ
3. นายพิชาญ	บุลยง	กรรมการ
4. นายเยี่ยม	เลขาวิชิตวิทักษ์	กรรมการ
5. นายวงศ์	ลัดพลีพิมพ์ประคัลภ์	กรรมการ
6. หม่อมเจ้าสกลวรรณากร	วรวรรณ	กรรมการ
7. นายสิทธิ	จุนนานนท์	กรรมการ
8. นายอักษร	สรียาภัย	กรรมการ
นายหยุด	แสงอุทัย	ผู้จดรายงาน
นาวาเอก ถวัลย์	ทำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.	তিরাকการที่อื่น
นายอุทัย	แสงมณี	তিরাকการที่อื่น
นายเดือน	บุญนาถ	তিরাকการที่อื่น

เปิดประชุมเวลา 14.00 นาฬิกา

โดยที่ประธานและรองประธานอนุกรรมการতিরাকการที่อื่น ที่ประชุมจึงลงมติให้นายวงศ์
ลัดพลีพิมพ์ประคัลภ์ เป็นประธาน

ประชาชน - ขอให้พิจารณาว่า ความผิดที่เป็นลหุโทษนั้นจะมีบทบัญญัติมากน้อยเท่าใด

นายพิชาย - ถ้าดูประมวลกฎหมายอาญา ไปแลนด จะเห็นว่า มีบทบัญญัติพิเศษสำหรับ

ความผิดที่เป็นลหุโทษ แยกออกจากกฎหมายอาญา

ม.จ. สกลฯ - การกระทำความผิดลหุโทษเอามาบัญญัติ ทางอาญารู้สึกว่าหนักอยู่ แต่มี
การกระทำความผิดบางหย่าง เช่น ทำร้ายร่างกายคนเอามาบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา

นายคำรูนฯ - แต่จะเอาเป็นผิดอาญาหมดก็เกินไป

นายเยี่ยมฯ - คนจะเอาเฉพาะความผิดที่เบาในกฎหมายอาญา

นายสิทธิฯ - ที่เขาเขียนเขาตั้งใจหย่างนั้นอยู่แล้ว

ม.จ. สกลฯ - หย่างเรื่องที่เกี่ยวข้องกับถนนหนทางความหยู่ในกฎหมายจราจร เช่น คน
เอาของมาวางเกะกะบนถนนเพราะจะต้องบัญญัติโดยละเอียดถึงวิธีที่เอาของออกไป เช่น ถ้าเป็น
ของธมดาต้องเก็บเอาไว้แล้วขายเลหลัง ต้องบัญญัติถึงกลไกให้พร้อม

นายสิทธิฯ - จะแยกความผิดลหุโทษออกไปเด็ดขาดไม่ได้ คนจะทิ้งเสียบ้าง เช่น
ยังมีเรื่องทำร้ายร่างกายอีก เราจะมีกฎหมายพิเศษเรื่องลหุโทษและมีความผิดอะไรก็เอามาใส่
ไม่ได้

นายจำรูญฯ - ไม่ใช่เอามาใส่ทั้งหมด แต่คนจะเอามาใส่เป็นความผิด

นายอัถกรมฯ - ถ้าจะเอาออกก็ออกพระราชบัญญัติ minor offence หย่างกฎหมาย
ไปแลนด

นายจำรูญฯ - เรียกชื่อว่าพระราชบัญญัติความผิดลักณะลหุโทษ

นายสิทธิฯ - จะแยกออกเป็นอย่างไร เพราะความผิดถานลหุโทษก็มีความผิดถาน

ทำร้ายร่างกาย

นายอัถกรมฯ - กฎหมายสิงคโปร์ก็มีความผิดที่เป็นลหุโทษมากเหมือนกัน เขาเอาโทษ
ไม่เลี้ยงลูกเมียด้วย

นายเยี่ยมฯ - การจะมีพระราชบัญญัติพิเศษ รวบรวมความผิดที่เป็นลหุโทษหมดจะ
ไหย่มากเกินไป

นายประมุนฯ - ถ้าเอาหย่างนั้น ก็ต้องมีกฎหมายลักณะมหันตโทษและกฎหมายลักณะ
ลหุโทษ เมื่อจะเอาโทษกฎหมายก็ต้องเอาความผิดที่เป็นลหุโทษมารวมด้วย นึกว่าตัดความผิด

ที่เป็นลหุโทษของเราบางมาตราออกดีกว่า คือเอา Mala in se ไว้ที่ ส่วน mala prohibita เอาออก หย่างเอาความผิดเรื่องหมิ่นประมาทซึ่งหน้าและความผิดฐานทำร้ายร่างกายไว้ในประมวลกฎหมายอาญา และความผิดเช่นนี้จะต้องบัญญัติไว้พร้อม ๆ กับกฎหมายอาญา

นายวิชาญฯ - ความผิดที่เป็นลหุโทษก็เป็น เรื่องของกฎหมายอาญานั้นเอง

นายประมุขฯ - ควนจะเอาหย่างประมวลกฎหมายอาญาสวัสดิซึ่งมีความผิดที่เป็นลหุโทษ

ไว้ไม่กี่มาตรา

ที่ประชุมเห็นว่าควนจะเอาความผิดที่เป็นลหุโทษไว้ในประมวลกฎหมายอาญา แต่จะเลือกเน้นเอาเท่าที่จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้

นายจำรูญฯ - ตามที่ตกลงไปนี้ สำหรับความผิดที่ไม่ได้คิดไว้จะว่าหย่างไร

นายประมุขฯ - เราไม่รู้ไม่ชี้ กระทั่งได้เห็นควนจะให้มีกดหมายอย่างใดก็ให้เสนอ

ขึ้นมา

นายจำรูญฯ - ถ้าเราเห็นว่าไม่ควนเป็นความผิดอีกเรื่องหนึ่ง แต่ที่เรารู้ว่าเป็นความผิดแต่เราจะไม่บัญญัติไว้

นายสิทธิฯ - คำว่า "จำเป็น" เป็นคำตอบอยู่ไหนแล้ว คือความผิดใด เราเห็นว่าจำเป็นก็บัญญัติไว้

นายประมุขฯ - เอาไว้เป็นพจนานุกรมซึ่งบัญญัติถึงเรื่องนั้น ๆ เสียก่อน

ที่ประชุมให้ผ่านไป

นายวิชาญฯ - ไนวนาระที่ 2 ฉันได้เสนอให้มีหมวดพิเศษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ ซึ่งจะบัญญัติเรื่องพิเศษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ เช่น เรื่องไม่ต้องการเจตนา ฯลฯ

นายประมุขฯ - ไนภาค 1 เราได้มีหมวดพิเศษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษอยู่แล้ว

นายสิทธิฯ - เมื่อเราเอามาตรา 333 มาขยายไปถึงความผิดตามกฎหมายอื่น ๆ โดยไม่เป็นความผิดที่เป็นลหุโทษด้วย เราได้คิดถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เขาไม่ได้ตั้งใจจะไม่ให้เป็นความผิดที่เป็นลหุโทษด้วยหรือไม่

นายประมุขฯ - เรามีหมวดพิเศษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ

นายสิทธิฯ - แต่กกฎหมายอื่น ๆ ที่เขาต้องการให้กระทำโดยเจตนาเมื่อเรามาบัญญัติให้เป็นความผิดที่เป็นลหุโทษแล้ว จะกลายเป็นว่าแม้ไม่มีเจตนาที่เอาโทษ เราต้องคิดว่าตั้งแต่ปี

ร.ส. 127 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันนี้มีกตหมายตั้ง 100 ฉบับขาดมีกตหมายที่ต้องการเจตนาก็ได้ ซึ่งผู้ใดกระทำเช่นนั้นโดยเจตนาจึงเอาผิด เมื่อเราเอาเป็นความผิดที่เป็นหลุโทสแม้ไม่เจตนาที่จะเป็นความผิด

นายจำรูญฯ - เรื่องนี้เอาไว้นัดกันเมื่อหมดหมวดความผิดที่เป็นหลุโทสแล้ว และเอาเอาไปบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกตหมายอาญาก็ได้

นายสิทธิฯ - จะเป็นอย่างมากสองข้อ

นายจำรูญฯ - เราจะบัญญัติว่าถ้ากตหมายที่ออกมาก่อนประมวลกตหมายอาญา ถ้าแสดงให้เห็นว่าต้องมีเจตนาซึ่งแสดงว่าการพยายามก็ให้เป็นความผิดก็ให้คนไปทำตามนั้น

นายอัครมฯ - ที่ใช้คำว่า technical offence นั้นหมายความว่าอย่างไร

นายจำรูญฯ - คือเป็นกรณีที่กำหนดหมายบัญญัติให้เป็นความผิดและไม่ใช้กรณีเฉพาะที่ขาดเจตนาที่เอาผิดเท่านั้น

ม.จ. สกลฯ - คือเป็นกรณีที่กำหนดหมายบัญญัติให้เป็นความผิดและไม่ใช้กรณีเฉพาะที่ขาดเจตนาที่เอาผิดเท่านั้น

ม.จ. สกลฯ - ถ้าพูดถึงเจตนาต้องมี technical ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องไปพูดกันทางปรัชญา

ประธาน - เราหมายความว่าเจตนาตามกตหมายอาญา

นายอัครมฯ - หากละทิ้งหลัก technical offence เสีย เพราะศาลมักจะยกขึ้นเพื่อไม่ให้หลักเจตนา

นายสิทธิฯ - ที่วิตกว่าจะถือว่าเป็น technical offence ไปเสียหมดนั้น ไม่ต้องวิตก เพราะไม่เป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว คนจะวิตกในแง่ที่ว่าความผิดที่เป็น technical offence ศาลไม่ถือว่าเป็น technical offence มากกว่า

ประธาน - ขอยกตัวอย่างดังนี้ หย่างเวลาจับขึ้นไปปรากฏตัวในป้อมค่ายดังนี้ จะมีเจตนาหรือไม่มีเจตนาที่เป็นความผิด

ม.จ. สกลฯ - ยังไม่เห็นประเด็นในข้อที่ว่าอะไรเป็น คนจะปล่อยให้คนที่ใช้ค่านี้นั้นเขาใช้ไป

นายประมุนฯ - ประเด็นนี้แบบนี้ คือเราบัญญัติว่าความผิดที่เป็นลหุโทษ แม้ไม่ได้กระทำโดยเจตนาก็เป็นความผิด เว้นไว้แต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น และเราลงมือร่างกฎหมายอาญาขยาย ไปถึงความผิดตามกฎหมายอื่นเป็นความผิดที่เป็นลหุโทษด้วย และกฎหมายอื่นที่บัญญัติมาแล้ว ไม่พูดว่าผู้กระทำต้องมีเจตนา แต่เราแปลกันว่าต้องการเจตนา เมื่อออกประมวลกฎหมายอาญานี้ไปแล้วจะต้องแปลว่า ไม่ต้องการเจตนา

ม.จ. สกลฯ - ก็มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญาว่าประมวลกฎหมายอาญานี้ไม่กระทบกฎหมายที่บัญญัติใช้ชุก่อน

นายสิทธิฯ - ประเด็นที่กำลังพูดกันเกิดจากข้อเสนอก่อนที่ร่างกฎหมายอื่นที่ออกมาก่อนต้องมีเจตนา

นายจำรูญฯ - ฉะนั้นเสนอให้เขียนในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายลักษณะอาญาว่า ไม่กระทบกระทั่งพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ใช้ชุก่อน ถ้าเขาต้องการเจตนาหรือขยายก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

ม.จ. สกลฯ - คือกฎหมายนี้จะไปทำอะไรกับกฎหมายนั้น ๆ ไม่ได้เลย

นายสิทธิฯ - นายประมุนฯ ได้พูดว่าเราได้เคยให้เหตุผลในการขยายไปถึงความผิดตามกฎหมายอื่น ๆ แล้ว

นายประมุนฯ - ได้ตรวจดูรายงานการประชุมในวาระที่ 1 แล้วปรากฏว่า นายสิทธิฯ ได้แสดงความวิตกไว้ว่า พระราชบัญญัติทางน่านมเอาโทษสูงกว่าความผิดที่เป็นลหุโทษเมื่อเราบัญญัติว่ากำหนดโทษความผิดที่เป็นลหุโทษไว้และความผิดที่ไม่เป็นความผิดที่เป็นลหุโทษแล้ว จะกลายเป็นว่าความผิดตามพระราชบัญญัติทางน่านมเป็นความผิดที่ต้องมีเจตนาไป แต่มี ม.ร.ว. เสนีย์ กล่าวไว้ว่า ในกรณีนั้นเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นจึงไม่ใช่กฎหมายอาญา

นายสิทธิฯ - ไม่ตรงกับปัญหาที่เราพูดกันนี้ และปัญหาเรื่องพระราชบัญญัติทางน่านมนั้นฉันไม่วิตกแล้ว

นายประมุนฯ - ปัญหาที่กำลังพูดกันนี้ก็คือถ้าเราบัญญัติให้ความผิดตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ เป็นความผิดที่เป็นลหุโทษแล้วจะกลายเป็นความผิดที่ไม่ต้องมีเจตนาไป มาตรา 11 ยกเว้นว่า เว้นแต่กรณีที่เกิดกฎหมายนี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น และในเรื่องลหุโทษเราก็บัญญัติไว้อีก จึงกลับมาทางหลักเก่า

ที่ประชุมเห็นว่าต้องดูเป็นมาตราไปว่า ต้องการเจตนาหรือไม่ ส่วนความผิดตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ นั้น จะได้พิจารณาว่าความผิดตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา

ประชาชน - เรื่องโทษความผิดภาค 1 จะวางเกณฑ์ได้หรือไม่

นายจำรูญฯ - มีบางมาตราที่เห็นว่าควรมีโทษปรับเพิ่มเสถียรสูงกว่าโทษปรับตามมาตราอื่น ๆ

นายสิทธิฯ - ในเรื่องโทษปล่อยไปทางสภาผู้แทนราษฎรดีกว่า คือถึงอย่างไรเขาก็ขอแก้

นายเยี่ยมฯ - เราจะเขียนให้เขา**** ไม่ได้ เพราะอาดเกียดกันได้เสมอ

นายประมุขฯ - เราปล่อยไปไม่ต้องตกลงไว้ ให้กับมาธิการเขาพิจารณา

นายอรรถกรฯ - ถ้าพูดถึงส่วนสัมพันธ์ระหว่างโทษจำคุกกับโทษปรับ กดหมายสมัยใหม่ก็ไม่ได้ส่วนหยุ่แล้ว

ที่ประชุมเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องกลับมาแก้โทษที่ได้ตกลงไปแล้วในมาตราต่าง ๆ

ม.จ. สกลฯ - ที่ใช้คำว่า "ความผิดที่เป็นโทษนั้น" เห็นด้วย เพราะความผิดกับโทษเป็นคนละเรื่อง คำว่า "ความผิดที่เป็นโทษ" ก็เท่ากับพูดว่าคนละ 50 บาท

นายจำรูญฯ - เรายังไม่ได้วิเคราะห์คำว่า "โทษ" ดีหรือยัง

ม.จ. สกลฯ - แต่ก่อนเรามีกองมหันตโทษกองลหุโทษเวลานี้ไม่มีแล้ว

นายสิทธิฯ - แต่ก่อนเรามีกองมหันตโทษและกองลหุโทษจึง แต่ไม่ได้หมายความว่า

คนที่ถูกจำคุกสามปีจะไม่หยุ่ในกองลหุโทษ

ม.จ. สกลฯ - ฉันทัดข้องไหมที่ว่าคำว่า "ลหุโทษ" ไม่ดี

นายสิทธิฯ - เกรงจะเปลี่ยนไม่ได้เพราะได้อ้างถึงในกตหมายอื่น ๆ เช่น

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

ม.จ. สกลฯ - เราอาดมีบทบัญญัติเฉพาะกาลพูดว่าความผิดที่เป็นโทษหมายถึงความผิดอะไร

นายจำรูญฯ - อาดเขียนได้ว่าความผิดเล็กน้อยที่บัญญัติไว้ในกตหมายนี้มีความหมายถึงความผิดที่เป็นโทษตามกตหมายอื่น ๆ

นายประมุขฯ - จะหมายถึงกตหมายอาญาเท่านั้น

ม.จ. สกลฯ - ใช้คำว่า "ความผิดที่เป็นลหุโทษ" ตามกตหมายอื่น ๆ ให้อ่านว่า "ความผิด..." ได้

นายสิทธิฯ - จะทำเช่นนั้นก็ได้ แต่สมควรไหมที่จะเปลี่ยนคำ ๆ เดียว แล้วทำให้ได้รับความลำบาก

นายจำรูญฯ - ถ้าเราไม่แก้ในประมวลกฎหมายอาญาก็จะไม่มีโอกาสได้ในวันหลัง เพราะเป็นเรื่องยันกัน ไปยันกันมา

นายสิทธิฯ - เราหาค่าเสียก่อนถ้าคำใหม่ดีกว่ามากก็แก้

ม.จ. สกลฯ - ในวาระที่ 1 ได้มอบให้ ม.จ. สกลฯ ไปชงคิดหาคำสำหรับเป็นชื่อความผิดในภาค 2

นายสิทธิฯ - ถ้าจะให้มีชื่อความผิดในภาค 2 จะเกิดชื่อความผิดถึงสามความผิด คือ ชื่อความผิดในภาค 1 ชื่อความผิดที่เป็นลหุโทษ และชื่อความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ

ประธาน - เราได้ตกลงไปแล้วว่าภาค 2 ไม่ต้องมีชื่อความผิด

นายจำรูญฯ - ในวาระที่ 1 นายสิทธิฯ ได้เคยเสนอให้ใช้คำว่า "ความผิดที่เป็นลหุโทษ" ซึ่งฟังดูดีเหมือนกัน และไม่ควนแก้คำในกตหมายอื่น เพราะเป็นคำที่ใช้โดยมีความหมายอย่างเดียวกัน

ม.จ. สกลฯ - แต่เสียงเต็มที

ประธาน - มอบให้ ม.จ. สกลฯ ไปชงหาถ้อยคำจะเป็นอย่างไร

นายจำรูญฯ - ภาคนี้จะต้องใช้คำว่า "ลหุโทษ" เฉย ๆ เพราะคำว่า "ความผิดที่เป็นลหุโทษ" นั้น เราได้ใช้ให้มีความหมายถึงคำที่ใช้ในกตหมายอื่น ๆ ด้วย

ม.จ. สกลฯ - คำที่นึกได้เวลานี้ก็คือ "ความผิดเล็กน้อย"

นายสิทธิฯ - ความผิดที่ไม่ใช่ลหุโทษก็อาจเป็นความผิดเล็กน้อยได้

นายจำรูญฯ - ควนใช้คำว่า "ความผิดที่มีโทษเป็นลหุโทษ"

นายประมุนฯ - เป็นปัญหาเรื่องไวยากรณ์ เราใช้มานานมาแล้ว คำว่า "ลหุโทษ" เราอธิบายได้ว่า ไม่ใช่ชื่อของโทษเป็นชื่อของความผิด

ม.จ. สกลฯ - ควนใช้คำว่า "ความผิดลหุ"

นายจำรูญฯ - จะไม่คลุมถึงความผิดตามกตหมายอื่น

นายประมุนฯ - ลหุโทษเข้าใจได้ดีว่าเป็นชื่อของความผิด

ที่ประชุมตกลงให้ใช้คำว่า ""ความผิดที่เป็นลหุโทษ" ตามเดิมจนกว่า ม.จ. สกลฯ
 ชงหาคำได้แล้ว ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าดีกว่าเดิม ส่วนชื่อของ ภาค 3 นั้นที่ประชุมให้ใช้คำว่า
 "ลหุโทษ" เฉย ๆ

ม.จ. สกลฯ - มีคำอีกคำ คือ ""ความผิดที่เป็นลหุทัม"

ที่ประชุมเห็นว่า คำนี้สู้คำว่า ""ความผิดที่เป็นลหุโทษ" ไม่ได้

ม.จ. สกลฯ - ไนเรื่อง probation จะว่าอย่างไร

นายสิทธิฯ - ทำได้ก็ดี แต่จะต้องเสียเงินหลายพันบาท

นายจำรูญฯ - ไนอังกฤต probation ทำได้เป็นผลสำหรับ

นายพิชาญ - จะต้องแก้ไขโทษของเราลงไป

นายจำรูญ - ความจะเป็น เรื่องของมหาดไทย ทางราชทัณฑ์จะคุมได้หย่างได้

นายประมุขฯ - กตหมายอาญาออกไปหย่างนี้ ถ้าเรามี probation เราก็ว่าโทษที่

ศาลนิพากสาไม่เกิน 3 ปี ก็ให้ on probation ได้

นายจำรูญฯ - ต้องตกลงกันไนหลักการก่อน

ม.จ. สกลฯ - หลักการควนจะหยู่ไนประมวนกตหมายและควนจะนิจารนาบันทึกของ

นายพิชาญเสียก่อน

นายจำรูญฯ - ต้องดูว่าจะเอาแคไหนด และจะรับหรือไม่

หมวดเวลาประชุม นัดประชุมคราวหน้าวันอังคารี่ 20 กรกฎาคม 2486 เวลา 10.00

ปิดประชุมเวลา 16. น.

(ลายมือชื่อ เตือน บุณนาค)

เลขาธิการคณะกัมการกริสต์คา

(ลายมือชื่อ หยุด แสงอุทัย)

ผู้จดรายงาน

ภาคผนวก ข.

ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกขั้นสูงไม่เกินหนึ่งเดือน แต่โทษปรับขั้นสูงเกินหนึ่งพันบาท

ประมวลรัษฎากร

มาตรา 3 นว ผู้ใดรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวก หรือขัดขวางเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ ตามความในมาตรา 3 เบญจ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา 36 ผู้ใดโดยรู้แล้วหรือจงใจ ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือสรรพากรจังหวัด เจ้าพนักงานประเมิน ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือกรรมการที่ออกตามมาตรา 12 ตรี มาตรา 19 มาตรา 23 หรือมาตรา 32 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

มาตรา 84 ผู้ใด

(1) ไม่ไปชี้แจงหรือ ไม่ส่ง เอกสารหลักฐานหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องตามหนังสือเรียกของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานการผังหรือกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 78 หรือไม่ยอมชี้แจงหรือชี้แจงด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

(2) ขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานการผังเจ้าหน้าทีดำเนินการ กรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานการผัง พนักงานเจ้าหน้าที่ของเจ้าหน้าทีดำเนินการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรรมการบริหารการผังเมืองส่วนท้องถิ่น ในการใช้อำนาจตามมาตรา 15 หรือมาตรา 82 หรือ

(3) ผ่าฝืนคำสั่งให้รั้ว หรือย้ายอาคาร หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 57

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำงานอื่นใดนอกจากงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 38 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

มาตรา 11 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมง เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่อธิบดีกำหนด

การทำการประมงในที่ว่าประมงเฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 14 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำในสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลย่อมขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้ แต่ต้องไม่เป็น การเสียหายแก่พันธุ์สัตว์น้ำในที่รักษาพันธุ์

มาตรา 15 ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติด โคมไฟและเครื่องหมาย เพื่อความปลอดภัยของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ที่สาธารณประโยชน์ คือ ที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมง และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 23 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 31 ห้ามมิให้บุคคลใดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจําที่ลงในที่สาธารณประโยชน์ ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นนั้น โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 34 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจําที่ของผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นนั้น ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะได้ประกาศกำหนดเขตโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 52 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

มาตรา 70 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามมาตรา 17 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 74 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 28 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว

อันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 23 มาตรา 27 วรรคสอง หรือมาตรา 28 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 79 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 44 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติควบคุมกิจการมหรสพ และวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530

มาตรา 22 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา 40 ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย ขาย แลกเปลี่ยนหรือให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลซึ่งตนรู้หรือผู้ซื้อหรือผู้รับเป็นผู้มีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์

มาตรา 5 ห้ามมิให้ผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยใช้เครื่องขาย

มาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 23 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2531

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 57 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา 11 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 80 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 44 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

มาตรา 45 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 46 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 52 วรรค 2 ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่

มาตรา 13 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 7 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

มาตรา 17 ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถที่ใช้บรรทุกวัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใด ต้องจัดให้มีป้ายแสดงถึงวัตถุที่บรรทุกและเครื่องดับเพลิง และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการป้องกันอันตราย

ลักษณะและวิธีการติดป้ายแสดงถึงวัตถุที่บรรทุกและเครื่องดับเพลิงตลอดจนเงื่อนไขในการป้องกันอันตราย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงาน ทำติดตั้ง หรือทำให้ปรากฏซึ่งสัญญาณจราจร หรือเครื่องหมายจราจรในทางที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 21

มาตรา 59 เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา 78 ผู้ใดขับรถหรือขี่หรือควบคุมสัตว์ในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่ว่าจะมีความผิดของผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หรือไม่ก็ตาม ต้องหยุดรถ หรือสัตว์ และให้ความช่วยเหลือตามสมควร และพร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที กับต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของตนและหมายเลขทะเบียนรถแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย

ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หลบหนีไปหรือไม่แสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่เกิดเหตุ ให้สันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำความผิดและให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดรถคันที่ผู้ขับขี่หลบหนีหรือไม่แสดงตนว่าเป็นผู้ขับขี่ จนกว่าคดีถึงที่สุดหรือได้ตัวผู้ขับขี่ ให้ถือว่ารถนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดและให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา 100 ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ที่ทว่าจ้าง ตามเส้นทางที่สั้นที่สุดหรือเส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร และต้องส่งคนโดยสาร ณ สถานที่ตามที่ตกลงกันได้

ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถแท็กซี่พาคนโดยสารไปทอดทิ้งระหว่างทางไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

มาตรา 158 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 วรรคหนึ่ง มาตรา 28 หรือมาตรา 100 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 17 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 159 ผู้ใดขัดคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามมาตรา 59 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 160 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 78 ต้องระวางโทษไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524

มาตรา 30 ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 25 หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535

มาตรา 40 ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง ซีดเขียน เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องหมายสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก รั้วหลักสำรวจ หลักเขต หรือหลักระยะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตั้งหรือทำให้ปรากฏในเขตทางหลวง

มาตรา 42 ในกรณียานพาหนะใด ๆ เครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์เกิดขัดข้องหรือชำรุดบนทางจราจรจนไม่สามารถเคลื่อนที่ต่อไปได้ ให้นำยานพาหนะนั้นเข้าจอดบนไหล่ทางหรือถ้าไม่มีไหล่ทางให้จอดชิดซ้ายสุด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์ขัดข้องหรือชำรุด

ถ้ากรณีตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในเวลากลางคืนไม่เพียงพอที่ผู้ใช้ยานพาหนะนั้นจะมองเห็นยานพาหนะที่หยุดหรือจอดอยู่ได้โดยชัดแจ้ง ในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตรต้องเปิดหรือจุดไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นยานพาหนะนั้นได้

มาตรา 44 ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อ ขาย แจกจ่าย หรือเรียโรบนทางจราจรและไหล่ทาง

มาตรา 46 ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่ง จูง ไล่อ่อน ปล่อย หรือเลี้ยงสัตว์บนทางจราจร ทางเท้า หรือไหล่ทาง วันแต่จะ ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ผู้อำนวยการทางหลวงกำหนด

ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจประกาศห้ามมิให้ผู้ใดซึ่ง จูง ไล่อ่อน ปล่อยหรือเลี้ยงสัตว์ ในเขตทางหลวงสายใดทั้งสายหรือบางส่วน ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

มาตรา 54 ให้ผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษมีอำนาจประกาศห้ามยานพาหนะบางชนิด หรือคนเดินเท้าใช้ทางหลวงพิเศษสายใดทั้งสายหรือบางส่วน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 59 ห้ามมิให้ผู้ใดกีดกันหรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำที่ติดต่อกับ เขตทางหลวง หรือทางน้ำที่ไหลผ่านทางหลวงใน เขตที่ติดภายใน ระยะห้าร้อยเมตร จากแนวกลางทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่ง ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40 มาตรา 44 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 59 วรรคหนึ่ง หรือ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42 หรือฝ่าฝืนประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามมาตรา 46 วรรคสอง หรือมาตรา 54 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

(แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535)

มาตรา 9 โบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว และเป็นโบราณสถานที่มิใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ชำรุด หักพังหรือเสียหายไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโบราณสถานนั้น แจ้งการชำรุด หักพังหรือเสียหายเป็นหนังสือ ไปยังอธิบดี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดชำรุดหักพังหรือเสียหายนั้น

มาตรา 12 ในกรณีที่มีการโอนโบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้โอนจะต้องแจ้งการโอนเป็นหนังสือโดยระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับโอน และวันเดือนปีที่โอน ไปยังอธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันโอน

ผู้ได้รับกรรมสิทธิ์โบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว โดยทางมรดกหรือ โดยพินัยกรรมต้องแจ้งการได้รับกรรมสิทธิ์ ไปยังอธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับกรรมสิทธิ์ ในกรณีที่ผู้ได้รับกรรมสิทธิ์โบราณสถานที่เดียวกันหลายคน เมื่อได้มีการมอบหมายให้ผู้มีกรรมสิทธิ์รวมคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้แจ้งการรับกรรมสิทธิ์ และผู้ได้รับมอบหมาย ได้ปฏิบัติการแจ้งนั้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้มีกรรมสิทธิ์รวมทุกคน ได้ปฏิบัติการแจ้งนั้นแล้วด้วย

มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพ ความปลอดภัย ความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ โบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้เข้าชมปฏิบัติในระหว่างเข้าชมได้ และจะกำหนดให้ผู้เข้าชมเสียค่าเข้าชมหรือค่าบริการอื่นด้วยก็ได้

การจัดให้เข้าชมโบราณสถานที่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยเรียกเก็บค่าเข้าชมหรือค่าบริการอื่น ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 14 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และการจัดทำทะเบียนโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่มีอายุตั้งแต่สมัยอยุธยาขึ้นไป ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่ใดเป็นเขตสำรวจ โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้น โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแจ้งปริมาณ รูปพรรณ และสถานที่เก็บรักษา โบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุนั้นต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในเคหสถานของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือสถานที่เก็บรักษา โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้นระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการเพื่อประโยชน์ในการจัดทำทะเบียน และในกรณีที่เห็นว่า โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุใดมีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลป ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีเป็นพิเศษ ให้อธิบดีมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 14 ได้

มาตรา 16 ในกรณีที่โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วชำรุด หักพัง เสียหาย สูญหาย หรือมีการย้ายสถานที่เก็บรักษา ให้ผู้ครอบครองโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุนั้นแจ้งเป็นหนังสือไปยังอธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันชำรุด หักพัง เสียหาย สูญหาย หรือมีการย้ายนั้น

มาตรา 17 ในกรณีที่มีการโอนโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้โอนจะต้องแจ้งการโอนเป็นหนังสือโดยระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับโอน และวัน เดือน ปี ที่โอนไปยังอธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันโอน

ผู้ได้รับกรรมสิทธิ์โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว โดยทางมรดกหรือโดยนิติกรรม ต้องแจ้งการได้รับกรรมสิทธิ์ไปยังอธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับกรรมสิทธิ์ ในกรณีที่มีผู้ได้รับกรรมสิทธิ์โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุเดียวกันหลายคน เมื่อได้มีการมอบหมายให้ผู้มีกรรมสิทธิ์รวมคนใดคนหนึ่งเป็นผู้แจ้งการรับกรรมสิทธิ์ และผู้ได้รับมอบหมายได้ปฏิบัติการแจ้งนั้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้มีกรรมสิทธิ์รวมทุกคนได้ปฏิบัติการแจ้งนั้นแล้วด้วย

มาตรา 20 ผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา 19 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการค้า และให้ผู้รับใบอนุญาตทำบัญชีรายการโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุหรือสิ่งเทียมโบราณวัตถุ หรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียมที่อยู่ในความครอบครองของตน และรักษานับบัญชีนั้นไว้ ณ สถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัย ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้เข้าชมปฏิบัติในระหว่างเข้าชมได้ และจะกำหนดให้ผู้เข้าชมเสียค่าเข้าชมหรือค่าบริการอื่นด้วยก็ได้

มาตรา 34 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 9 มาตรา 12 มาตรา 13 วรรคสอง มาตรา 14 ทวิ มาตรา 16 มาตรา 17 หรือมาตรา 20 หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกมาตามมาตรา 13 หรือมาตรา 27 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 37 ตรี ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535

มาตรา 101 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 48 หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 48 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 111 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 112 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2495

มาตรา 28 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตามมาตรา 12 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

มาตรา 96 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 51 หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 105 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา 75 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 106 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 75 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

มาตรา 92 ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่จำเป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติปิโตเลียม พ.ศ. 2532

มาตรา 109 ทวิ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา 100 อัญญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

มาตรา 146 ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 16 มาตรา 87 วรรคหนึ่ง มาตรา 92 มาตรา 118 (3) หรือมาตรา 119 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

มาตรา 24 ผู้รับใบอนุญาตทำการย้ายสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตโดยมิได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

มาตรา 25 ผู้รับใบอนุญาตทำการโอนใบอนุญาตโดยมิได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตไว้เลิกประกอบกิจการ โดยมิได้แจ้งเป็นหนังสือให้คณะกรรมการทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

มาตรา 50 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 มาตรา 25 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2531)

มาตรา 33 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 ไม่แสดงเครื่องหมายมาตรฐานก่อน

ก) นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต หรือ

ข) รับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร

มาตรา 34 ในการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน ผู้รับใบอนุญาตไม่แสดง

1) ชื่อ หรือ

2) เครื่องหมายการค้า

ของผู้รับใบอนุญาตที่จดทะเบียนแล้ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 36 ผู้ใด

1) โฆษณา

2) จำหน่าย หรือ

3) มีไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งผลิตภัณฑ์

ก. โดยรู้หรืออยู่ที่ไม่เป็นไปตามมาตรา 16, มาตรา 20; มาตรา 20 ทวิ, มาตรา 21, มาตรา 21 ทวิ, มาตรา 29, มาตรา 33 วรรค 1 หรือวรรค 2 หรือ

ข. โดยรู้หรืออยู่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา 31, มาตรา 32 หรือมาตรา 34

มาตรา 53 ผู้รับใบอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 34 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 55 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 36 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

มาตรา 212 ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตรวจสอบ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 130 หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 190 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติฯ พ.ศ. 2510

มาตรา 54 ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนโบราณ ต้องมีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 68 ประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

ผู้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งผลิตยาเกินห้าสิบตำรับขึ้นไป ให้มีจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 68 ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 55 ผู้รับอนุญาตขายยาแผนโบราณ ต้องมีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 69 ประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา 56 ผู้รับอนุญาตหรือสั่งยาแผนโบราณเข้ามาในราชอาณาจักรต้องมีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 70 ประจำอยู่ ณ สถานที่นำหรือสั่งยาแผนโบราณเข้ามาในราชอาณาจักร หรือสถานที่เก็บยา ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา 113 ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 54 มาตรา 55 หรือมาตรา 56 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

(แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522)

พระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. 2526

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดชักน้ำหรือวิดน้ำในคลองประปา คลองรับน้ำ หรือคลองขังน้ำ โดยใช้เครื่องสูบน้ำ ระเบิด แครง โขงโลง หรือเครื่องมืออื่นใดอันมีลักษณะเดียวกัน หรือทำให้น้ำในคลองดังกล่าวรั่วไหล เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากการประปาตามมาตรา 7 และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตเท่านั้น

มาตรา 9 ห้ามมิให้ผู้ใดขุดหรือขยายคลองประปา คลองรับน้ำ หรือคลองขังน้ำ สร้างทำนบหรือปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างอื่นใดลงในเขตคลองดังกล่าว เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากการประปาตามมาตรา 7 และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งสิ่งใด ๆ หรือระบาย หรือทำให้น้ำโสโครกลงไปในคลองประปา คลองรับน้ำ หรือคลองขังน้ำ

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากสัตว์ ขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลลงในเขตคลองประปา คลองรับน้ำ หรือคลองขังน้ำ

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 วรรคหนึ่ง มาตรา 9 วรรคหนึ่ง มาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้กระทำการตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 9 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525

มาตรา 107 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 มาตรา 34 หรือมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู ยังกระทำการเป็นผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครูอีก หรือผู้ใดได้รับโทษตามวรรคหนึ่งแล้วกระทำความผิดซ้ำอีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

มาตรา 39 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้

- (6) จัดให้มีการกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งและการระบายอากาศ
- (10) จัดให้มีส้วม และที่ปัสสาวะ อันถูกต้องตามสุขลักษณะ ตลอดจนสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย

(12) จัดให้มีการป้องกันอุบัติเหตุ หรืออันตรายที่อาจเกิดจากเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องเคลื่อนย้ายหีบยกหรือลำเลียงวัสดุ สายไฟฟ้า ท่อไอน้ำหรือวัตถุดิบ เป็นสิ่งส่งกำลังในโรงงาน โดยจัดให้มีรั้ว เครื่องกันหรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นเพื่อความปลอดภัย

(13) จัดให้มีการเก็บและการใช้โดยปลอดภัยเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่น ที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสงหรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวกับวัตถุนั้น ๆ ทั้งนี้ ภายใต้งบบังคับกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตลอดจนจัดให้มีวิธีการป้องกันและเครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ด้วย

(14) ประกอบกิจการโรงงานมิให้เกิดเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 50 วรรค 2 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (6) (10) (12) (13) หรือ (14) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 35 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518)

พระราชบัญญัติว่าด้วยตรา พ.ศ. 2535

มาตรา 86 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตาม มาตรา 54 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 70 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการสั่งตามมาตรา 14 หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา 54 (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535

มาตรา 23 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 26 ผู้ทำสวนป่าผู้ใดไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าตามมาตรา 12 หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีแสดงรายการไม้ หรือเอกสารสำคัญตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 15 หรือไม่แจ้งการบุบสลายในสาระสำคัญหรือการสูญหายของตรา หรือนำตราที่บุบสลายไปทำลายตามมาตรา 17 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535

มาตรา 57 เจ้าของโรงงานควบคุมผู้ได้รับรองผลงานด้านการอนุรักษ์พลังงานตามมาตรา 13 (3) หรือ (2) อันเป็นเท็จ หรือเจ้าของอาคารควบคุมผู้ได้รับรองผลงานด้านการอนุรักษ์พลังงานตามมาตรา 13 (1) หรือ (2) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 22

อันเป็นเท็จ หรือผู้รับผิดชอบด้านพลังงานของโรงงานควบคุมผู้ได้รับรองข้อเท็จจริงตามมาตรา 14 (3) (4) หรือ (6) อันเป็นเท็จ หรือผู้รับผิดชอบด้านพลังงานของอาคารควบคุมผู้ได้รับรองข้อเท็จจริงตามมาตรา 14 (3) (4) หรือ (6) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 22 อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

มาตรา 67 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 65 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบหรือเข้าไปในยานพาหนะหรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์ และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้

มาตรา 103 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 67 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 106 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 108 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 82 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าออก พ.ศ. 2503

มาตรา 6 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 5 ให้กรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

มาตรา 13 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เรียกให้มาหรือให้ส่งตามมาตรา 6 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526

มาตรา 11 ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาการเหมืองแร่ใช้ชื่อที่เป็นภาษาไทยว่า "สภาการเหมืองแร่" หรืออักษรต่างประเทศที่แปลหรืออ่านว่า "สภาการเหมืองแร่"

มาตรา 52 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาทจนกว่าจะเลิกใช้

พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2530

มาตรา 11 ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยใช้ชื่อที่เป็นภาษาไทยว่า "สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" หรืออักษรต่างประเทศที่แปลหรืออ่านว่า "สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย"

มาตรา 37 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาทจนกว่าจะเลิกใช้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย พ.ศ. 2523

มาตรา 7 ผู้ใดตัดหรือโค่นต้นไม้หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายต้นไม้ ซึ่งปลูกหรือมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 12 ผู้ใดถมหรือปลูกสร้างสิ่งใด ๆ ลงในทางระบายน้ำ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางระบายน้ำอุดตัน หรือระบายน้ำไม่สะดวก โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก ค.

ความผิดตามกฎหมายฉบับอื่นที่มีความใกล้เคียงกับลหุโทษในประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ่า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(4) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

มาตรา 13 เจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราย สิ่งปฏิกูล มูลฝอยหรือสิ่งอื่นใด ต้องจัดให้รถนั้นอยู่ในสภาพที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์หรือสิ่งดังกล่าวตกหล่น รั่วไหล ปลิว ฝุ้งกระจายลงบนถนนในระหว่างที่ใช้รถนั้น รวมทั้งต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากรถรั่วไหลลงบนถนน

มาตรา 17 ห้ามมิให้ผู้ใด

(1) กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางเท้าชำรุดเสียหาย

(2) จอดหรือขับขีรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน บนทางเท้า เว้นแต่เป็นการจอดหรือขับขีเพื่อเข้าไปอาคาร หรือมีประกาศของเจ้าพนักงานจราจรพ่อนั้นให้จอดหรือขับขีได้

มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง วาง หรือกองซากยานยนต์บนถนนหรือสถานสาธารณะ

มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง วาง หรือกองวัตถุใด ๆ บนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

มาตรา 23 ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งกรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือเศษวัตถุก่อสร้างลงในทางน้ำ หรือกองไว้ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้วัตถุดังกล่าวไหลหรือตกลงในทางน้ำ

มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใด

(1) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่สาธารณะ

มาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำโสโครกหรือสิ่งอื่นใดลงบนถนน หรือในทางน้ำ

มาตรา 35 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ให้โคไฟ ป้าย ศาลาที่พัก ม้านั่ง ส้วม หรือสิ่งอื่นใด ที่ราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่น หรือรัฐวิสาหกิจได้จัดทำไว้เพื่อสาธารณชนเกิดความเสียหายหรือใช้ประโยชน์ไม่ได้

มาตรา 39 ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการวางไว้เพียงชั่วคราว

พระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485

มาตรา 3 บุคคลทุกคนจักต้องรักษาจรรยาบรรณที่อันดีงามในที่สาธารณสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน โดย

(1) ไม่ก่อให้เกิดเสียงอื้อฉาวโดยใช้เหตุ หรือใช้วาจาเสียดสี หรือลามก
หยาบคาย หรือแสดงกิริยาวาจาเป็นเชิงเสียดสี เย้ยหยันผู้ที่ปฏิบัติตนในทางเปิดหูหรือส่งเสริม
วัฒนธรรมของชาติ

(2) ไม่ใช้กำลังเบียดเสียดข่มขู่ในที่ชุมนุมชน เช่น ในการโดยสารยาน
พาหนะ การเข้าซื้อบัตรผ่านประตู หรือเข้าประตูสถานที่สำหรับมหรสพ เป็นต้น

(3) ไม่ก่อความรำคาญด้วยการหอมล้อม หรือกีดขวางผู้อื่นโดยไม่มีเหตุสมควร

(4) ไม่ก่อให้เกิดความปฏิกุล หรือขีดเขียนในที่อื่นไม่ควรทำ

(5) ไม่อาบน้ำตามถนนหลวงอื่นเป็นที่ชุมนุมชน

(6) ไม่นั่ง นอน หรือยืนบนราวสะพาน

(7) ไม่นั่ง หรือนอนบนทางเท้า

มาตรา 5 บุคคลทุกคนจักต้องรักษาเกียรติของประเทศชาติ

ภายในเขตเทศบาล เฉพาะในที่สาธารณะหรือ ที่ปรากฏแก่สาธารณชน และ
นอกเขตเทศบาล เฉพาะที่ที่ข้าหลวงประจำจังหวัด โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กำหนดไว้ ห้ามมิให้แต่งกายโดยประการที่จะทำให้เกิดเกียรติของประเทศชาติเสื่อมเสียไป เช่น
นุ่งผ้าหยักครึ่ง นุ่งแต่กางเกงใน นุ่งกางเกงชนิดสำหรับใส่นอน นุ่งผ้าขาวม้าหรือไม้สวมเสื้อ หรือ
สตรีสวมแต่เสื้อชั้นใน หรือมีแต่ผ้าคาดอก เป็นต้น

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยใน

กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2523

ข้อ 9 ผู้ใดเทหรือทิ้งซากสัตว์ ขยะมูลฝอย ลงในทางระบายน้ำ หรือแหล่งน้ำ
สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 10 ผู้ใดเทหรือทิ้ง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้กรวด หิน ดิน ทราย หรือ
เศษวัสดุก่อสร้าง ไหลหรือตกลงในท่อระบายน้ำที่ประชาชนใช้สำหรับการระบายน้ำ ต้องระวางโทษ
ไม่เกินสองพันบาท

ข้อ 11 ผู้ใดเทหรือทิ้ง หรือปล่อยหรือระบายอุจจาระ ปัสสาวะ หรือสิ่งปฏิกูลจากตัวอาคารหรือจากยานพาหนะลงในทางระบายน้ำ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

ข้อ 13 ผู้ใดถมหรือปลูกสร้างสิ่งใด ๆ ลงในทางระบายน้ำ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางระบายน้ำอุดตัน หรือระบายน้ำไม่สะดวก โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 16 ผู้ใดตั้ง วาง กอง หรือทิ้งไม้ กรวด หิน ดิน เลน ทราย เสา ท่อ หรือวัตถุอื่นใดบนถนนในลักษณะเกะกะกีดขวาง โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับอนุญาตแล้วแต่ละเลย หรือปล่อยให้สิ่งดังกล่าวออกนอกบริเวณที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรรณรายรัตน์ ศรีไชยรัตน์ เกิดวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2501 ที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2522 และประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ในปีการศึกษา 2522 ปัจจุบันรับราชการที่สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย